

[Socialministeren]

varer den nuværende refusions­sats på den resterende kontanthjælp.

I øvrigt er det ikke min fornemmelse, at forskellen i finansieringen af revaliderings­hjælpen og førtidspensionen betyder så meget, når man ser på antallet af personer, der får tilbudt revalideringshjælp.

Statistikkerne tyder på, at kommunerne i stadig stigende omfang bruger revaliderings­bestemmelserne, og reglerne er jo også sådan, at der ikke kan tilkendes førtidspension, hvis det er muligt at iværksætte foranstaltninger, og her tænkes bl.a. på egentlige revalideringsforanstaltninger.

Endvidere skal revaliderings- og pensions­nævnet forud for sin afgørelse af pensions­spørgsmålet drøfte revalideringsmulighederne med kommunerne, og nævnet kan jo godt give afslag på pension, hvis det mener, den pågældendes erhvervsevne kan forbedres, uanset om kommunen ikke har den samme opfattelse af revalideringsmulighederne.

Jeg er naturligvis parat til at følge udviklingen på området, og jeg er da også helt villig til, så vidt det er muligt, at skaffe oplysninger om dette her og vurdere problemets omfang under udvalgsbehandlingen.

Joanna Rønn (S):

Socialdemokratiet synes, at VS' tankegang er sympatisk. Det er et problem, at der eksisterer en forskel på refusionen af pension og manglende refusion af revalideringsudgifterne. Det er nu nok svært at nå frem til en løsning på det problem, VS her tager op, uden samtidig at se på hele refusions- og tilskuds­systemet mellem stat og kommuner og amterne med for den sags skyld.

Tanken er altså sympatisk, men vi bliver nok nødt til at se problemet i et lidt bredere perspektiv.

Merete Aarup (KF):

Det er vor klare opfattelse, at kommunernes udgifter til bl.a. § 42 i bistandsloven, revalidering, er stærkt stigende. Kommunerne har en god indstilling til revalideringsmulighederne og sætter mange kræfter ind på at hjælpe bl.a. unge handicappede. Forslags­stilleren hævder, at kommunerne på grund af finansieringsreformen ikke giver tilbud nok, før den enkelte indstilles til pension, men reglen er jo den, at revaliderings- og pen-

sionsnævnet, som ministeren også nævnte, drøfter revalideringsmulighederne med kom­munerne, inden man tager en beslutning.

Tilbuddene er nok forskellige fra kommu­ne til kommune, men vi mener også, at det er vigtigt, at den enkelte handicappede får det tilbud, der passer bedst til det sted i lan­det, hvor man nu bor.

Det konservative folkeparti vil under ud­valgsarbejdet se på de muligheder, der stilles til rådighed for de handicappede. Derfor er vi parat til at stille nogle spørgsmål og få de oplysninger, som ministeren også her lovede der ville være grundlag for.

Hanne Severinsen (V):

Forslagsstilleren peger på et problem, som ofte har været drøftet, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt man kunne forestille sig, at man på grund af refusionsordninger hellere vil give førtidspension end at revalidere.

Jeg synes, at udviklingen, der jo peger i retning af, at der sker langt mere intensiv revalidering rundt omkring i kommunerne, viser det modsatte – den viser, at der ikke er tale om den form for refusionstænkning, som forslagsstilleren antyder at der er i kommu­nerne.

Jeg synes, der er god grund til, at vi drøf­ter spørgsmålet her i udvalget, og selvfølgelig skal vi også se det i sammenhæng med de øvrige sociale ydelser, kontanthjælp osv., som ministeren var inde på; spørgsmålet om neutralitet går imidlertid videre end til bare spørgsmålet om neutralitet mellem revalide­ring og førtidspension.

Vi vil gerne være med til at se på det, men vi vil alligevel påpege, at udviklingen viser det modsatte, nemlig at man faktisk revalide­rer mere, og det synes jeg er en glædelig ud­vikling.

Birthe Hansen (SF):

Hvis det, som fru Hanne Severinsen her til slut sagde, er korrekt, ville det jo være meget rart, om vi i udvalget kunne få nogle tal på det.

Men forslaget, som det foreligger, tilsigter at forhindre en eventuel praksis, hvor folk indstilles til pension i stedet for revalidering, ene og alene fordi det er billigere for kom­munen.